

uden stillet Endringsforslag af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage), hvorefter baade By og Land kom med. Nu behandlede vi det i Udvalget, men saa i Fredags havde vi Finansudvalgsmøde, det sidste, før Finansloven blev afgiven til Tinget. Vi holdt 2 Møder den Dag, et om Formiddagen i de almindelige 2 Timer og et om Eftermiddagen paa $\frac{1}{2}$ Time. Saa fremkom der i det Udvalgsmøde en foreløbig Betænkning angaaende dette Spørgsmaal. Den havde cirkuleret omkring mellem Venner og Befendte, men jeg havde ingen foreløbig Betænkning faaet. Jeg bliver ganske overrasket, da jeg ser, at der er fretaget en Betænkning, saa naar de Herrer ville have Historien op og tale om Hemmelighedsfræmmeri og Taktløshed, beder jeg dem snakte saa stille om den Ting, de have ikke behandlet mig, som dog ogsaa har Ret til at være med til alle Stadier af Behandlingen, paa den Maade, man behandler hinanden i Udvalget. Saadan er det gaaet til (Afbrydelse). Saa, har det ærede Medlem ikke været vidende om det, saa skal jeg fortælle ham det, for jeg har været Genstand for den mærkelige Optreden, at da vi kom i Udvalgsmøde i Fredags, hørte jeg til min Forbavselse, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) havde affattet en foreløbig Betænkning, og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds nok ogsaa, men jeg havde ikke set det fjerneste dertil, skønt jeg var Medlem af Udvalget. Denne Betænkning, som jeg staar med i min Haand, blev først tilstillet mig Fredag Aften, med Bemærkning om, at Udvalget holder Møde Lørdag den 3de Marts Kl. 11 $\frac{3}{4}$. Naa, den ærede Ordfører rakte mig dog et Øjeblik i Udvalget denne Betænkning. Jeg bad, om jeg maatte stikke den i Lommen og tage den med hjem for at læse den, men Nej, han maatte endelig have den igen, for han havde ingen anden, og jeg maatte saa fly ham den straks igen. Saa er den naturligvis bleven trykt senere og omdelt, og saa blev det sagt i Fredags Eftermiddags, at vi skulde have Møde om Lørdagen Kl. 11 $\frac{3}{4}$, men det hed sig, det var kun et formelt Møde til Afslutning. Man mente da i dette Fredagsmøde, at vi naturligvis vilde saa Lovforslaget for Mandag eller Tirsdag. Nu vare mine Forhold saaledes, at jeg maatte rejse hjem til Sjælland Lørdag Morgen, og jeg rejste saa til Sjælland Lørdag Morgen (S. Holm: Hør!) Saa, saadan en Kjøbenhavner, som det ærede Medlem fra Beringe kan virkelig sagtens sige „Hør“ til, at vi skulle hjem og se til Ejendom og Familie, det er en let Sag for

ham, der bor i Kjøbenhavn, men det er ikke saadan for os, der skulle være 30—40 Mile borte fra vor Ejendom, saa det er virkelig ganske betegnende at høre en Kjøbenhavner sige „Hør“ til, at vi rejse hjem til vor Familie.

Formanden (Høgsbøro): Det ærede Medlem maa ikke tage Hensyn til Afbrydelse og derved komme ind paa rent personlige Udtalelser, men maa holde sig til Sagen selv.

Buff: Saa haaber jeg ogsaa, at den højtærede Formand dækker mig for at saa saadanne Afbrydelse.

Formanden (Høgsbøro): Det er mig umuligt at hindre Afbrydelse; men det ærede Medlem behøver ikke at tage Hensyn til dem. De bør ikke finde Sted.

Buff: Naa, de bør altsaa ikke finde Sted. Da jeg saa rejste hjem, fikrede jeg mig selvstølgelig, at jeg fik Bud herindfra, hvis dette Lovforslag skulde komme til Behandling om Mandagen, saa jeg kunde være paa Pletten, idet jeg kunde rejse Søndag Nat. Jeg fik saa Underretning fra de Folk, som havde lovet at staae mig den, om, at Lovforslaget kom ikke til Behandling Mandag. Jeg kom saa herover Mandag Aften, og hvorfor jeg netop pointerer det saa skarpt og bestemt er, for at det høje Ting derigennem kan saa Forklaring over, hvorfor jeg ikke talte med Udvalgets Medlemmer, for jeg kan ikke tale med dem, naar jeg er ovre i Sjælland. Ellers skulde jeg saa gerne have talt med den ærede Ordfører, skønt det lader til, at han ikke har haft saa stort Sav for at komme til at tale med mig i alt Fald paa et vist Stadium af Udvalgets Forhandlinger. Da jeg var kommen til Kjøbenhavn Mandag Aften, hørte jeg, at Forholdet er det, at det er fuldstændig opgivet at saa denne Sag til Behandling inden Finanslovens 3dje Behandling; thi der var et enkelt Medlem af Høje, der havde forlangt en Ministerkonference. Men hvorfor havde han ikke forlangt det før? Det undrer mig. Hvorfor komme de i den tolvte Time, naar man ikke er klogere, end at det hele er endt, i Tanker om, at de vilde have Ministerkonference? Jo, Sagen var den, at Høje var ved at gaa i Stykker paa denne Sag, de to vilde til den ene Side, de to til den anden; de maatte naturligvis saa have hørt, hvad den højtærede Finansminister sagde om, hvordan den Historie skulde gaa til.